

Stille heide

1. Op de gro - te stil - le hei - de dwaalt de her - der een - zaam
 2. Op de gro - te stil - le hei - de bloei - en bloem - pjes lief en
 3. Op de gro - te stil - le hei - de rust het al bij ma - ne-

ronde, wijl de wit - ge - wol - de kud - de trouw be - waakt wordt door de
 teer. Pra - lend in de zon - ne stra - len als een bloem - hof hein - deen
 schijn. Als de schaa - pes en de bloe - men vre - dig in - ge - sla - pen

hand. En, al dwa - lend ginds en her, denkt de
 veer. En, te - vreen met ka - rig loon, denkt de
 zijn. En, te - rug - zien - deep zijn pad, juicht de

her - der: "Och, hoe ver, hoe ver is mijn hei - de! Hoe
 her - der: "O, hoe schoon, hoe schoon is mijn hei - de! Hoe
 her - der: "Welk een schat, hoe rijk is mijn hei - de! Hoe

ver
 schoon is mijn hei - de, mijn hei - de!
 rijk is mijn hei - de, mijn hei - de!"